

Afgørelse, var det selvfølgelig, fordi den sagdes at indeholde et Princip. Der maa overalt paa Statsbanernes Omraade handles efter de samme Principper. Hvor rigtigt end dette tilsyneladende kan være, er det givet, at det i mangfoldige Tilfælde er langt vigtigere, at der uopholdeligt træffes en Afgørelse, selv om den muligvis i nogen Grad kommer i Strid med en Afgørelse, der træffes paa et andet Sted. Dertil kommer, at den rent principielle Afgørelse ikke altid er den rigtige; man er heller ikke indenfor den øverste Administration ukendt med Udtrykket „efter Omstændighederne“.

Medens man nu i Statsbaneudvalget kan billige, at de 4 Afdelinger bevares, er man paa det rene med, at man ikke kan beholde 4 parallelt løbende, hele Landet omfattende Spor — for at tale i Jernbansproget — men at der maa være Krydsningsstationer, hvor Sporene løber sammen. Der maa være Spørgsmaal, som stadig hører ind under den øverste Ledelses Afgørelse, men der maa ogsaa være Spørgsmaal, de mindre og de talrigste, som kan finde deres Afgørelse et Sted under Vejs; ud fra denne Betragtning, som jeg fuldt ud har kunnet tiltræde, foreslaar Udvalget da en Inddeling af Landet i Distrikter og atter en Inddeling af disse i Sektioner. Distrikterne skal forestaa af en enkelt Chef, der staar umiddelbart under Generaldirektøren, og som er alle de i Distrikterne ansatte Tjenestemænds foresatte, uanset hvilken Afdeling de tilhører. I Overensstemmelse hermed foreslaar man, at Afdelingsdirektørerne fremtidig benævnes Afdelingschefer og bliver Generaldirektørens Medhjælpere i hans Samarbejde med Distriktscheferne. I de Spørgsmaal, der indgaar fra Distriktscheferne til Generaldirektøren, bliver Afdelingscheferne saaledes ikke deres foresatte, men hans Medhjælpere. Generaldirektøren træffer Afgørelsen, og Distriktscheferne fører hans Beslutning ud i Livet.

I Forslaget om Sammensætningen af den øverste Ledelse har Udvalget imidlertid indført en ny Hovedperson, som for Tiden ikke findes, nemlig en Vicedirektør eller Souschef, som man har ment var nødvendig til at erstatte Generaldirektøren under dennes Fraværelse paa Rejser i Ind- og Udland og ved Forhandlinger med Tjenestemænd og andre. Souschefen skulde ikke blot være konstitueret som Generaldirektør under dennes Fraværelse, men tillige føre det stadige Tilsyn med de Skrivelser og andre Ekspeditioner, som daglig maa udgaa i Generaldirektørens Navn. Han skulde tillige have den Opgave at tilrettelægge de

Sager, der skal forelægges Ministeren. Man har altsaa tænkt sig Generaldirektøren bistaaet af Souschefen i det daglige Arbejde og med Afdelingscheferne som faglig Medhjælp, uden at dog Souschefen skulde anses som en Instans mellem Generaldirektøren og Afdelingscheferne eller mellem Generaldirektøren og Distriktscheferne. Paa dette Punkt skiller Lovforslaget sig ud fra Udvalgets Forslag, idet der ikke foreslaas ansat nogen Souschef, men en Generalsekretær, hvis Virksomhed vil faa en noget anden Karakter. Medens Tjenestemændene tiltræder Udvalgets Forslag, har Generaldirektionen aldeles ikke kunnet tiltræde det, men betragter Ansættelsen af en Souschef som en ganske forfejlet Foranstaltning. Jeg for mit Vedkommende har meget godt kunnet billige den Tanke, at Generaldirektøren foruden Afdelingscheferne maa have en daglig Medhjælper, som han kan benytte i alle Sager, forinden eller efter at de er gennemgaaede af Afdelingscheferne, en Medhjælper, som han ogsaa godt kunde betroe en hel Del løbende Ekspeditioner; men jeg har haft meget store Betænkeligheder ved at foreslaa Ansættelsen af en saadan Medhjælper uden samtidig at knytte ham til en ganske bestemt Virksomhed. Det forekommer mig, at det vilde blive alt for tilfældigt, hvad han fik med at gøre; men navnlig har jeg haft Betænkelighed ved at give ham Benævnelsen Souschef, naar derved skulde forstås, at han til Stadighed i paakommende Tilfælde skulde være Generaldirektørens Stedfortræder; dels kunde det af denne Grund være vanskeligt nok at komme uden om ham som Generaldirektørens Afløser, hvad man muligvis slet ikke egnede sig til at blive, selv om han var en nok saa flink Souschef, dels er jeg tilbøjelig til at tro, at Udvalget i noget for høj Grad har regnet med Generaldirektørens Fraværelse paa Rejser og ved Forhandlinger. Jeg tror ikke, at han i saa høj Grad, som Udvalget forudsætter, vil være fraværende fra Hovedledelsen — hvad jeg heller ikke vilde anse for praktisk —, og hvis han kun er fraværende for en kort Tid, skulde jeg tro, at han ikke netop vil ønske, at der skal konstitueres en Stedfortræder for ham. Han vil simpelthen, naar det drejer sig om kort Tid, anmode hver især om at passe sine Ting, medens han er borte, og udskyde meget vigtige Afgørelser, til han kommer tilbage; og rejser han bort for længere Tid, mener jeg, at man ikke skulde være udelukket fra at konstituere den af Afdelingscheferne, man paa det givne Tidspunkt fandt bedst egnet,